

Τέσσαρα ἔγχροδα μουσικὰ ὄργανα, ἅπαντα ὑπὸ τοῦ περιωνύμου Stradivarius κατασκευασθέντα, ἀποτελοῦσι μέρος τῆς κληρονομίας ἑνὸς πλουσίου γάλλου φίλου τῆς τέχνης, πρὸ ὀλίγου χρόνου μεταστάνας ἐκ τῶν ἐπιγίων. Τὸ ἐν βιολίον χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1737, ὅτε καὶ ὁ Στρατιβάριος ἐκεῖνος ἀπεβίωσεν, εἶνε δὲ τὸ τελευταῖον βιολίον, ὅπερ κατασκεύασε καὶ ὁ ἴδιος ἔδωκεν αὐτῷ τὸ ὄνομα „κύκνειον ἄσμα“. Ὁ ἀποβιώσας ἰδιοκτήτης αὐτοῦ τὸ εἶχεν ἀγοράσει ἀντὶ 17,000 φράγκων. Τὸ δευτερον βιολίον φέρει ὡς χρονολογίαν τὸ ἔτος 1704 καὶ ἡγοράσθη ἀντὶ 12,700 φρ. Τὸ βαθύχορδον (βιόλα) εἶνε ἀπὸ τοῦ 1728 καὶ ἔχει ἀξίαν 19,000 φράγκ., τὸ τέταρτον δὲ καὶ τελευταῖον ὄργανον, Cello, χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1696 καὶ ἔχει ἀξίαν 17,500 φράγκων.

* * *

Ἡ κυβέρνησις τῆς Αὐστρίας ἐπέστειλεν εἰς ὅλα τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα τῆς αὐστρουγγρικῆς μοναρχίας ἐγκύκλιον, δι' ἧς ἀπαγορεύεται ἡ εἰς τὸ κράτος εἰσαγωγή 196 ἑφημερίδων ἀπέναντι 186 κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1885. Καὶ δικαστικῇ μὲν ὁποφάσει ἀπηγορεύθησαν τῆς κυκλοφορίας 7 ἑφημερίδες, ὧν 3 γερμανικαὶ καὶ 4 ἰταλικαί, αἱ δὲ λοιπαὶ ἅπασαι ἀπεκλεισθήσαν ἕνεκα λόγων πολιτικῶν. Σχεδὸν τὸ τρίτον ἐξ αὐτῶν, ἥτοι 54 ἑφημ. γράφονται ἰταλιστὶ καὶ ἐκδίδονται ἐν Ρώμῃ, Μιλάνῳ, Τουρίνῳ, Βενετίᾳ ὡς ὄργανα τῆς Italia irredenta. Ἑστραὶ 42 ἑφημερίδες δημοσιεύονται εἰς γλῶσσαν γερμανικὴν, 18 δὲ αὐτῶν ἐκδίδονται ἐν αὐτῇ τῇ Βουδα-Πέστη. Ἐκ τῶν οὐγγρικῶν ἑφημερίδων οὐδεμία εἶνε ἀπηγορευμένη, δὲ τῶν τσεχικῶν ὅμως φύλλων, περὶ τὰ 20 τὸν ἀριθμὸν καὶ ὧν τὰ πλεῖστα ἐν Χιιάγῳ τῆς Ἀμερικῆς ἐκδίδονται, προσέτι δὲ καὶ δώδεκα πολωνικῶν, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐν Αὐστρίᾳ κυκλοφορία.

* * *

Ἐν μεγάλῃ Βρεταννίᾳ ἐδημοσιεύθησαν πέρυσι 525 νέα βιβλία ὀλιγότερον τῶν κατὰ τὸ προπαρελθὸν ἔτος 1884 ἐκδοθέντων, ἥτοι 4307 ἀντὶ 4832. Νεώτεροι ἐκδόσεις βιβλίων ἐγένοντο ἐν ἔτει 1885 1333 ἀντὶ 1541 τοῦ ἔτους 1884, ἐπομένως ἐν συνόλῳ νέα βιβλία καὶ νέαι ἐκδόσεις 5640. Ἐκ τούτων 847 βιβλία πραγματεύονται θεολογικὰ ζητήματα, 652 ἔχουσι μᾶλλον παιδαγωγικὴν καὶ φιλολογικὴν οὐσίαν, χάριν τῆς νεολαίας ἐγράφησαν 813, εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἐλαφροῦς λεγομένης φιλολογίας κατετέθησαν 695 διανοητικὰ προϊόντα, τῇ θέμειδι ἐθεράπευσαν μόνον 129, εἰς τὴν πολιτικὴν οἰκονομίαν καὶ τὸ ἐμπόριον ἀφιερῶθησαν 253, ἡ φιλοκαλία καὶ ἡ τυπογραφικὴ τέχνη συνεργάσθησαν ἵνα παραγάγῃσι 373, καλλιτεχνικὰ καὶ εἰκονογραφημένα συγγράμματα, χάριν τῶν περιηγήσεων κτλ. ἐγράφησαν 239, ἱστορικῶς καὶ βιογραφικῶς κτλ. σπουδαίαν ὕλην ἔχοντα εἶνε 431, εἰς τὴν ποίησιν καὶ τὸ δρᾶμα προσηνέχθησαν 164, ἐπετηρίδες κτλ. ἐγράφησαν 187, διατριβαί, μονογραφίαι κτλ. 220 καὶ τέλος ἕτερα 240 διαφόρου καὶ ποικίλης ὕλης συγγράμματα.

* * *

Ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος αὐξάνεται τὸ πλῆθος τῶν εἰς Ἀμερικὴν πρὸς εὐρεσιν πόρου ζωῆς μεταναστεύοντων Εὐρωπαίων, ἡ Γερμανία δὲ εἶνε κυρίως ἡ χώρα ἐκείνη, ἥτις ἀδυνατεῖ, νὰ θρέψῃ τὰ φιλόπονα καὶ ἐργατικά αὐτῆς τέκνα. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1885 εἰς Νέαν Ὑόρκην ἀποβιβασθέντων μεταναστῶν ἀνέρχεται εἰς 280,745, ἀπέναντι 319,435 κατὰ τὸ 1884. Μικρὰ βεβαίως ἡ διαφορὰ, καὶ ὑπάρχει φόβος μὴ ἀρχίσῃ πάλιν ἐπίτασις τοῦ κακοῦ, ἀφ' οὗ ἡ κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἐνταῦθα κατάστασις βαίνει διηνεκῶς πορείαν ἐπὶ τὰ χεῖρα.

* * *

Ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου πλανήτου ὑπάρχει καὶ λαός, μὴ δυνάμενος νὰ μετρήσῃ ἄνω τῶν δύο. Τὸ ἐθνάριον τοῦτο εἶνε οἱ Βοτοκούδοι, ἰνδικὴ φυλὴ κατοικοῦσα ἐν Βρασιλίᾳ μεταξὺ δύο ἑτερονύμων Ρίων, ἔχει δὲ πραγματικῶς δύο ἀριθμητικὰ ὀνόματα, ἥτοι τὴν λέξιν *μοκεϊναμ* πρὸς ἑκφρασιν τοῦ ἀριθμοῦ ἑνὸς καὶ τὴν λέξιν *μούχου* διὰ πάντα ἄλλον ἀριθμὸν ἄνω τοῦ ἑνός. Ἀλγεβραν ὑψηλὴν καὶ λογαριθμούς δὲν ὠνευρήθησαν βέβαια οἱ αὐτάρχεις οὗτοι ἀντίποδες, θὰ φθονῶσιν ὅμως τὰ παιδία μας τοὺς μικροὺς

Βοτοκούδους, μαντεύοντα τὴν ἀπλότητα τῆς ἀριθμητικῆς των προπαιδείας, δι' ἣν τασάκις αὐτὰ ξυλίζονται κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀριθμητικῆς.

* * *

Παραδέτομεν ἐνταῦθα ὀλίγας σημειώσεις περὶ τῶν τριχῶν τοῦ ἀνθρώπου. Ἀγγλος τις, ὀνόματι Ἑρασμος Βύλων, ἐπαγγελλόμενος δέ, ἐξ ἀνίας πιδανῶς, τὴν στατιστικὴν ὀργολογίαν, ἐμέτρησε τὴν διάμετρον μιᾶς τριχῆς τῆς ἀνθρωπίνης κόμης καὶ εὗρεν αὐτὴν ἴσην πρὸς τὸ 400^{ον} μέρος τοῦ δακτύλου. Τετρακόσαι λοιπὸν τρίχες παρ' ἀλλήλας τιθέμεναι ἤθελον περιλάβει τὸν χῶρον ἑνὸς δακτύλου. Συνήθως ὅλοι παραδεχόμεθα ὅτι ὁ ἀνὴρ εἶνε συμπαγέστερος καὶ τραχύτερος τῆς γυναικὸς κατὰ τὸ σῶμα· ὅτι ἀφορᾷ ὅμως τὰς τρίχας ἡ ἰδέα αὕτη εἶνε ὅλος ἐσφαλμένη. Ἡ ἀνδρική θριξὶς εἶνε κατὰ μέσον ὅρον πολλὴ λεπτοτέρα τῆς γυναικείας, καίπερ ἀδιακόπως κειρομένη. Περίεργον εἶνε πόσον τὸ χρῶμα σημαίνει ὡς πρὸς τὴν διάμετρον μιᾶς τριχῆς· αἱ ξανθαὶ καὶ ὑπόφαιοι τρίχες εἶνε αἱ λεπτόταται πασῶν, παχύταται αἱ μέλαιναί, μέτρια δὲ αἱ ἐρυθροὶ καὶ αἱ καστανόχροοι. Ὁ αὐτὸς Ἀγγλος Ἑρασμος εὗρεν τὸν μέσον ὅρον τοῦ πλῆθους τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς, αἵτινες εἶνε 120,000. Καὶ τὸ ποσὸν ὅμως τῶν τριχῶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τοῦ χρώματός των. Ἐφ' ἑνὸς τετραγωνικοῦ δακτύλου εὗρισκονται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μας ξανθαὶ μὲν τρίχες 728, μελαγχροιναὶ δὲ 638, ἀλλὰ μαῦραι μόνον 585. Ὅλα ταῦτα βέβαια κατὰ προσέγγισιν. Ξανθὴ λοιπὸν κυρία ὑπερτερρεῖ τῆς μελαγχροινῆς καὶ κατὰ τὴν λεπτότητα καὶ κατὰ τὴν ποσότητα τῶν τριχῶν, ἔχουσα νὰ περιποιηθῇ καθ' ἑκάστην τρίχα μῆκος 140,000 μέτρων.

* * *

Καὶ ὅμως ἡ στατιστικὴ διδάσκει, ὅτι αἱ μελαγχροιναὶ ὑπανδρεύονται κατὰ ἐν τρίτον περισσότερον τῶν ξανθῶν. Ἐξ ἑκατὸν μελανοκόμων ὑπανδρεύονται αἱ 79, ἐνθ' ἐξ ἱσαριθμῶν ξανθοκόμων κατὰ μέσον ὅρον μόνον αἱ 55. — Ὅτι αἱ ὀφρὺς καὶ αἱ βλεφαρίδες ἐτέθησαν ὑπὸ τῆς φύσεως ἐκεῖ ὅπου εὐρίσκονται μὲ σκοπὸν, οὐδεὶς τὸ ἀρνέεται, ὀλίγοι ὅμως γνωρίζουσιν ὅτι ἡ κόμη εἶνε σπουδαῖος παράγων διὰ τὴν ὑγίειαν τοῦ σώματος. Αἱ τρίχες εἶνε, κατὰ τὴν ἑκφρασιν τῆς φυσικῆς, κακὸς τῆς θερμότητος ἀγωγός, ρυθμίζουσιν ἐπομένως τὴν θερμοκρασίαν τῆς κεφαλῆς καὶ παρεμποδίζουν πᾶσαν ὑπερβολικὴν θέρμανσιν ἢ ἀπόψυξιν αὐτῆς. Τὴν ἀξίαν αὐτῶν ὡς πρὸς τὴν καλλονὴν καὶ εὐπρέπειαν τοῦ σώματος ἐκτιμῶσιν ἄμφωτερά τὰ φύλα ὡς λείψανα χαρακτηριστικὰ γενικοῦ τριχώματος, ὅπερ ἔφερον ὡς δορὰν οἱ παλαιότατοι ἡμῶν προπάτορες. Εἶνε δὲ ἀποδεδειγμένον, ὅτι ἐκάστη θριξὶς φέρει κατὰ τὴν ῥίζαν ἓνα ἢ καὶ πλείους ἀδενίσκους, ἐκκρίνοντας λιπαρὸν τι ὑγρὸν. Διὰ τοῦ μέσου τούτου ἡ φύσις παρέχει τὸ ἴδιον της ἔλαιον καὶ οὐδεμία ὑπάρχει ἀνάγκη ἄλλου τινὸς τεχνητοῦ, ὑπὸ τῶν ἑφημερίδων ἐξυμνουμένου καὶ καταστρέφοντος τὸ ὑγιὲς τῆς κεφαλῆς τριχίωμα. Ἡ χρῆσις τῶν ἔλαιων καὶ τῶν ἀρωμάτων εἶνε βλαβερωτάτη, διότι ὅχι μόνον ὁ ἀνὴρ ὡς ἀνὴρ, ἀλλὰ καὶ ἡ φύσις κατανατᾷ ὀκνηρὰ, ὅταν βλέπῃ τὰ καθήκοντά της ἐκτελούμενα ὑπὸ αὐτοκλήτων ἀντικαταστατῶν. Οἱ φέροντες βραχεῖαν τὴν κόμην ὀφείλουσι καθ' ἑκάστην νὰ πλύνωσι τὴν κεφαλὴν διὰ ψυχροῦ μόνον ὕδατος, σπανίως δὲ νὰ μεταχειρίζονται σάπωνα, ὅστις συνήθως προκαλεῖ ὑπέρμετρον ἔρεθισμὸν τῶν κατὰ τὰς ρίζας τῶν τριχῶν ἀδενίσκων.

* * *

Ὁ γνωστὸς ζωγράφος Βερσελίν, ὅστις κατ' αὐτὰς διήλθεν ἐκ Βερολίνου, ἔτυχε νὰ εὕρεθῃ ἐν Λονδίνῳ καθ' ἣν ἐποχὴν συνέβαινον αἱ ἐκεῖ παραχαλὶ τῶν ἐργατῶν καὶ συνέλαβε τὴν τοιμηρὰν ἰδέαν νὰ τὰς ζωγραφίσῃ. Ὁ καλλιτεχνικὸς κόσμος ἀναμένει μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ μεγαλεπιδόλου σχεδίου τοῦ ἐξόχου ζωγράφου, ὅστις ὡς ἐξῆς ἐξεφράσθη περὶ τοῦ ἀπαισίου ἐκείνου δράματος. „Οὐδέποτε εἶδον ἀνθρώπινα πλάσματα τόσον πειναλέα, ἐξουθενημένα, κακῶς ἐνδεδυμένα καὶ φρικωδῶς ἐλεεινά. Ἡ γλῶσσα εἶνε ἀνίκανος νὰ παραστήσῃ τὴν ἐντύπωσιν, ἣν ἐπροξένησεν ἐπ' ἐμὲ τὸ θέαμα ὄχλου τόσον ἀδύλου καὶ ὑπὸ ταλαιπωριῶν τόσον ἀποθηριωθέντος. Ἰδωμεν τί δύναται ὁ χρωστήρ νὰ παραστήσῃ.“